

full dominical

Església de Menorca

Número 2224 - Any XLIV - 16 març 2025

“Pienso en las personas que, de diversos modos, están cerca de los enfermos y son para ellos un signo de la presencia del Señor. Necesitamos esto, el “milagro de la ternura” que acompaña a quien está pasando un momento difícil y lleva un poco de luz en la noche del dolor”.

(Papa Francisco)

Peregrinació diocesana a Roma:

“UN JUBILEU QUE SEMBRA L'ESPERANÇA EN ELS NOSTRES CORS”

Del 25 de febrer al 2 de març un grup de 50 persones de la diòcesi de Menorca, encapçalats pel bisbe Gerard, i acompanyats pels preveres J. Bosco Faner i Jaume Denclar, vam tenir el goig de peregrinar a Roma amb motiu del Jubileu 2025.

El lema d'aquest Any Sant és “Pelegrins d'esperança” i el nostre objectiu va ser viure l'any jubilar amb el sentit i el significat de reconciliació, conversió i renovació espiritual, tal com determina el Papa Francesc en la butlla de convocatòria, “Spes non confundit” (l'esperança no defrauda), que va publicar el 9 de maig de 2024.

El programa de la peregrinació es va veure alterat per la malaltia del Papa, que estava ingressat a l'hospital Policlínic Gemelli. L'Audiència al Vaticà, per tant, fou substituïda per la visita a l'hospital. Allà, a l'exterior, vam pregar pel Papa Francesc, i ens vam sentir molt pròxims a ell. Va ser un regal de Déu. L'Església de Menorca amb el Papa Francesc. Tots junts, amb esperit de sinodalitat, vam cantar l'antiga jaculatòria menorquina “Dolcíssim cor de Jesús, vos que a l'Església amau tant, ajudau el Pare

Bisbat de Menorca

El grup de peregrins a la plaça de Sant Pere, al Vaticà

Sant”. Portàvem una gran bandera de Menorca, fet que va provocar l'interès dels nombrosos mitjans de comunicació que allà hi havia.

Vam viure uns dies molt forts i intensos des del punt de vista espiritual. Vam visitar les quatre basíliques majors: Sant Pere, Santa Maria la Major, Sant Joan del Laterà i Sant Pau Extramurs; també vam anar a les catacumbes de Sant Calixt, i vam visitar el Colisseu i la Roma barroca.

A més, cada dia celebràvem l'Eucaristia a diferents llocs emblemàtics de Roma, i per tot arreu experimentàvem la universalitat de l'Església. Vam poder gaudir de la bellesa amb majúscules, contemplant unes magnífiques obres d'art, fetes per uns artistes que,

al llarg de la història, han treballat al servei de la glòria de Déu.

Vam experimentar la proximitat del testimoni dels màrtirs i dels sants, vertader tresor de l'Església. Creuar les portes santes a les diferents basíliques va ser reconfortant, i un motiu d'immensa alegria per a tots els peregrins de Menorca.

Com el bisbe Gerard va dir: “Partim amics i tornarem germans”. I així va ser.

Aquest Jubileu, que hem viscut, ens ha apropat a Déu i ha enfortit la nostra fraternitat. Tots ens vam sentir acompanyats i molt estimats.

La nostra fe s'ha vist reforçada i el nostre cor s'ha omplert d'esperança. I tot el que allà hem viscut no ens ho podem quedar per a nosaltres. Ho hem de compartir per tal que pugui ajudar a alimentar la fe i l'esperança de la gent de les nostres parròquies i comunitats.

Sempre donarem gràcies per aquest preciós regal que Déu ens ha fet.

Toni Mercadal Sintes
Secretariat de Santuaris i
Peregrinacions

SEMANA SANTA MAHON 2025

Presentació de la Setmana Santa de Maó 2025

Dia 6 de març es van presentar els actes de la Setmana Santa de Maó 2025. Aquest any el cartell oficial de la Setmana Santa de la ciutat ha estat dissenyat per la Confraria de La Pietat i Sant Joan Evangelista, amb seu a la parròquia de la Mare de Déu del Carme. El cartell, dissenyat amb una fotografia de Jacinto Calvo, mostra la imatge titular de la Confraria de La Pietat mirant la imatge de Jesucrist jacent als seus braços.

Així mateix, es va informar que el pregoner de la Setmana Santa 2025 serà el doctor Alberto Gil Iriando, adjunt del Ser-

vei de Cirurgia de l'hospital Mateu Orfila. També és campanòleg i col·laborador de la Setmana de Música Antiga de Maó. El pregó tindrà lloc dia 9 d'abril, a les 20.30 h, a l'església de Santa Maria. Finalment, es van explicar les diferents processons que tindran lloc a la ciutat i els seus recorreguts.

A la pàgina web del Bisbat de Menorca podeu consultar tota la informació de la Setmana Santa de Maó:

Diumenge II de Quaresma

Lectura del llibre del Gènesi

15,5-12.17-18

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: -"Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència." Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: -"Jo som el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge." Abram preguntà: -"¿Quina garantia me'n donau, Senyor?" Ell respongué: "Duu'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí." Li dugué tots aquests animals, els partí per la mitat i posà cada mitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa es volien tirar damunt els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una fosca. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, va veure un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: -"Don aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat."

Salm Responsorial 26

R: El Senyor m'il·lumina i em salva.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

3,17-4,1

Germans, seguiu el meu exemple i fixau-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. Vos ho he dit sovint i ara ho repetesc amb llàgrimes als ulls: N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu de Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria, la posen en les parts vergonyoses; tot allò que aprecien són valors terrenals. Però nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperam un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

9,28b-36

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es transformà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espirejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es varen aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetlaren, varen veure la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: -"Mestre, que hi estam de bé, aquí dalt! Facem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies." Parlava sense sebre què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors des del núvol una veu digué: -"Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escoltau-lo." Tot d'una que la veu hagué parlat, es varen trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res d'allò ue havien vist.

Lectura del libro del Gènesi

15,5-12.17-18

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia» Abrán creyó al Señor; y se le contó como justicia. Después le dijo: «Yo soy el Señor; que te sacó de Ur de los caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?». Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón.» Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres, y Abrán los espantaba. Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán, y un terror intenso y oscuro cayó sobre él. El sol se puso, y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados. Aquel día el Señor concertó alianza con Abran en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al gran río Éufrates».

Salmo responsorial 26

R: El Señor es mi luz y mi salvación.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

3,17-4,1

Hermanos, sed imitadores míos y fijaos en los que andan según el modelo que tenéis en nosotros. Porque -como os decía muchas veces, y ahora lo repito con lágrimas en los ojos- hay muchos que andan como enemigos de la cruz de Cristo: su paradero es la perdición; su Dios, el vientre; su gloria, sus vergüenzas; sólo aspiran a cosas terrenas. Nosotros, en cambio, somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: el Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérselo todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

Lectura del santo evangelio según san Lucas

9,28b-36

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor. De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisés y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que iba a consumar en Jerusalén. Pedro y sus compañeros se caían de sueño pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él. Mientras éstos se alejaban, dijo Pedro a Jesús: «Maestro ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía lo que decía. Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube. Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo». Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.

Aquest és el meu Fill, el que jo he escollit. Escoltau-lo!

La veu baixada del núvol ens demana escoltar. És a dir, prestar atenció al que l'altre diu. Açò no sempre és gens fàcil, perquè, per escoltar vertaderament, es fa necessari fer-se interiorment disponible a l'altre, no estar preocupat abans de tot d'un mateix, de les pròpies preocupacions. Cal fer un temps d'aturall, un temps de silenci per a poder donar a l'altre un espai perquè es pugui expressar. Cal acollir el que l'altre ens vol dir i no passar tot d'una les seves paraules i idees pel sedàs de les nostres opinions. Tot vertader diàleg implica un tal escoltar, que demana un lent i pacient aprenentatge de silenci exterior, però, sobretot, el que és encara més difícil, silenci interior.

Avui es tracta d'escoltar "el Fill que Déu ha escollit"... però, de manera estranya, no diu res als tres deixebles. Parla amb Moisès i Elies, símbol de la Llei i dels Profetes, és a dir, de tota l'Escritura, de tota la Paraula que Déu ha dirigit al seu Poble. La seva presència és, de fet, una paraula en acte. Manifesten que tota la Revelació troba la seva realització en Jesús. Així és fa necessari "escoltar" el Fill, ja que en ell trobam tot el que Déu vol dir-nos avui. No tenim necessitat d'anar a cercar en un altre lloc, en visions o revelacions de tota casta, de noves il·luminacions. Tot ens és donat en Jesús. Per açò, posar-nos a l'escolta de la Paraula, que és Jesús, és d'importància capital si volem ser vertaders deixebles seus. Una de les gràcies del Concili Vaticà II (que alguns voldrien esborrar) és haver donat tota la importància a la Paraula de Déu en la Litúrgia en llengua vernacle, i en la vida dels cristians, una Paraula a rebre personalment i en comunitat.

El temps de Quaresma ens és ofert com una ocasió de posar-nos més a l'escolta de la Paraula de Déu feta carn. I per aprofundir en el nostre silenci interior, fent-nos cada vegada més atents al que Jesús ens vol dir, a cadascun de nosaltres i a la nostra comunitat.

Josep Sastre Portella

LECTURES	DI. 17: Fèria: Dn 9, 4b-10 / Sl 78 / Lc 6, 36-38.	Dv.21: Fèria: Gn 37, 3-4. 12-13a. 17b-28. / Sl 104 / Mt 21, 33-43. 45-46.
DE LA MISSA	Dt. 18: Fèria: Is 1, 10. 16-20 Sl 49 / Mt 23, 1-12.	Ds. 22: Fèria: Mi 7, 14-15. 18-20 / Sl 102 / Lc 15, 1-3. 11-32.
DIÀRIA	Dc. 19: Sant Josep (S): 2Sa 7, 4-5a. 12-14a. 16 / Sl 88 / Rm 4, 13. 16-18. 22 / Mt 1, 16. 18-21. 24a.	Dg. 23: III de Quaresma: Ex 3, 1-8a. 10. 13-15 / Sl 102 / 1Co 10, 1-6. 10-12 / Lc 13, 1-9.
Salms de la 2a Setmana	Dj. 20: Fèria: Jr 17, 5-10 / Sl 1 / Lc 16, 19-32.	

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

QUARESMA: conversió i esperança (14)

Durant la Quaresma, com Jesús, som conduïts per l'Esperit a entrar i pregar en l'esgarrifosa soledat del desert. Trobar-nos a soles amb Jesús, obrir-nos davant d'Ell, exposant amb veritat la nostra fragilitat humana. En la dura prova, Jesús assumeix les nostres impotències i venç on nosaltres hem sucumbit a causa de la nostra debilitat. Déu ens porta cap a la plenitud, demanant-nos humilitat: esperar amb paciència, flexibilitzar les nostres dureses, avivar la mirada i ser nets de cor.

L'actitud d'obrir-nos a la voluntat divina, ens porta a la resurrecció, fins que l'amor resplendeixi en la nostra vida. Com Jesús, la nostra fe és posada a prova: la carn ferida, el silenci de Déu, la incomprensió que ens envolta, l'egoisme que ens esclavitza; tot plegat ens submergeix en el sofriment. Experimentam la mort i ens preguntam: Qui mourà la pedra del nostre sepulcre? La Quaresma ens endinsa en el desert, enfrontant-nos a la fam, la set i el desànim. Ens sentim vulnerables i tremolosos davant del Temptador, però l'esperança i la confiança es mantenen fermes. Al desert, treballam la terra del

Vatican News

nostre cor; miram a Jesús i Ell ens dona la veritable identitat de fills i filles.

Déu ens encoratja amb la seva gràcia. Crist-Jesús, modela en nosaltres la nova creació, revelant la seva redempció. En el dubte, elegim creure. Oberts a l'Esperit, som transformats en terra nova, fins que la besada de l'Amat curi les nostres ferides i ens descansi en els braços del Pare. Sí, la Quaresma ens endinsa en el desert, aventurant la vida fins a la glòria. No anam sols, Jesús camina al nostre costat. Que la conversió ens obri a la gran fraternitat universal. Perdem la vida quan trencam la comunió amb els altres. La guanyam quan ens estimam.

Anna Seguí Martí

l'entrevista a:

MIQUEL ÀNGEL RIERA CATALÀ

Miquel Àngel Riera, nascut a Manacor (Mallorca), és un jove seminarista de 25 anys, que està rebent formació per al sacerdoci al Seminari de Toledo. Amb motiu del Dia del Seminari, li feim unes preguntes.

Miquel Àngel: Què és el que va provocar en tu que optessis pel sacerdocí?

-Des de petit m'he sentit atret per les coses de Déu. El contacte amb la parròquia del meu poble, Manacor, ha estat constant. Des que vaig fer la primera comunió i em vaig confirmar, he estat vinculat, ajudant en allò que he pogut a l'Església. La mort sobtada del meu pare va marcar un abans i un després; en un primer moment em vaig sentir buit i em vaig allunyar de Déu. Aquesta etapa d'allunyament va durar poc. Aviat vaig tenir la necessitat de tornar a Ell i va començar a créixer la cridada de servir Déu d'una manera que jo no tenia pensada. Com diu l'Evangeli, "ho deixaren tot i el van seguir" (Lc 5, 11).

Com estàs vivint aquest període de formació al Seminari de Toledo?

-És un temps de preparació en què sobretot hem d'aprendre. Com tot el que és seriós a la vida, exigeix moltes hores, dedicació, disciplina personal. La santa rutina, la divisió del temps fonamentalment és entre oració i estudi. Aprendre a conuiu també és important. Si Déu vol, formaré part d'un presbiteri que suposarà la necessitat de col·laboració, de treball conjunt i de fraternitat. Ara mateix, amb l'ordenació de diaca a prop amb més il·lusió, ganes i per què no dir-ho amb respecte. Crec que és una responsabilitat que cap humà per les seves simples forces pot suportar. Vos deman que m'encomaneu en les vostres oracions.

Quin consell donaries a un jove que dubte si optar pel sacerdocí o no?

-Que no pensin que estan sols en això. El Senyor continua cridant i els espera amb gran entusiasme perquè siguin molt feliços. Déu no crida els més capacitats, sinó que capacita els que elegeix. Déu no lleva res i ho dona tot. Animar-los que dediquin moments davant el sagrari i demanin de cor a Jesús: "Senyor què vols de mi?" La pregària mai no és un monòleg, Déu escolta i parla, però mai no s'imposa; als joves els aconsellaria que tinguin silenci interior, si no hi ha silenci Déu no crida, no se'l pot escoltar. Que no passa res si no està dins els nostres plans, la vocació no forma part de les ofertes de vida que se'ns fan però no significa que no sigui necessària. Els camins del Senyor no són els nostres camins.

Toni Olives Camps

plomes del periodisme catòlic 53

Josep Manguán Martínez

Nascut a Ciutadella el 1950, feu estudis d'Humanitats i Filosofia al Seminari de la seva ciutat. Després, culminà el batxillerat com a alumne lliure de l'institut de Maó. Finalment, va completar dues llicenciatures, una en Teologia Sistemàtica a Catalunya i l'altra, en Geografia i Història, també a Barcelona.

Abans de l'ordenació presbiteral (1978), fou professor des de 1973 en els centres de secundària Joan Maragall de la capital catalana, Josep M. Quadrado de Ciutadella i Joan Ramis de Maó.

Parroquialment, ha estat vicari de Sant Bartomeu de Ferreries, rector del Roser des Castell, Santa Maria de Maó i, ara mateix, de la Catedral de Menorca.

En l'etapa de delegat de Mitjans de Comunicació de la diòcesi va formar part del Consell de Direcció del diari *Menorca*; i durant onze anys va dirigir la pàgina religiosa sabatina, titulada "Església-Món" i "Església en el Món", amb multitud de cròniques, reportatges, articles històrics, i d'altres, de temàtica religiosa i social. Els objectius de la mateixa foren explicats el 31 d'octubre de 1987 ("Nova etapa"). Les seccions que hi apareixien ("Què hi diu el

Josep Bagur Gomila-Diari Menorca

Bisbe?", "Cristians de base", "L'evangeli interpel·la" "L'església a ca nostra", "Urbi et orbi", "Reflexió", etc.) van significar un diàleg de l'Església amb la societat.

També durant aquesta etapa va intervenir en molts programes radiofònics de les diverses emissores locals com a convidat.

En acabar, l'empresa editora del *Menorca* decidí contractar un periodista en nòmina per a aquesta tasca. També es va decidir de suprimir les pàgines específiques d'informació religiosa, per tal que aquesta aparegués al diari de manera transversal.

Miquel Àngel Limón Pons

Agenda

Pregària del Via Crucis

Durant el temps de Quaresma, cada divendres del Via Crucis, a les 17 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

 Viacrucis Vocacional
Diumenge 16 de març, Viacrucis per a pregar per les vocacions, a les 17.30 h, a l'església del Carme, a Maó.

Solemnia de San José

El miércoles día 19 de marzo Eucaristia presidida por el obispo Gerardo, a las 18.30 h, en la iglesia de San José de Maó.

Actes pel 150 aniversari del col·legi Sant Josep de Maó

-Dilluns 17 de març inauguració de l'exposició sobre els 150 anys del col·legi. Serà, a les 10 h, al Claustre del Carme (Sala d'Exposicions).

-Dimercres 19 de març, a les 20 h, a la parròquia de La Concepció, presentació del llibre "Col·legi Sant Josep. 150 anys caminant i aprenent junts".

-Divendres 21 de març, de les 11 a les 13 h, cursa solidària.

-Dissabte 22 de març, a les 12 h, Eucaristia d'acció de gràcies al pati del col·legi Sant Josep i, tot seguit, dinar de germanor.

Trobada festiva del voluntariat de Càritas

Dissabte 22 de març, entre les 10 i les 16 h, a Es Mercadal.

Canal de Youtube del Bisbat de Menorca

Us animam a subscriure-us al canal de Youtube del Bisbat de Menorca! (<https://www.youtube.com/@BisbatdeMenorca>) Podreu veure reportatges de l'Església de Menorca, rodes de premsa,

retransmissions de misses, entrevistes, etc.

Notícies nostres

La creu, signe suprem de l'amor i de la salvació

Dia 7 de març Jesús Natzarè va ser un any més el centre de les pregàries dels fidels de la confraria del Via Crucis de Sant Francesc de Maó. En un dia beneït per la pluja, nombroses persones es van acostar al temple a venerar la imatge del Senyor. El capvespre es medità el Via Crucis amb els textos preparats pel papa Francesc per al Divendres sant de l'any passat. Tot seguit, es celebrà

Maó - Jacinto Calvo

l'Eucaristia de la festivitat, on al final de la celebració es van beneir les medalles que s'imposaran als confreres nous i als que compleixen algun aniversari. La festa de Jesús Natzarè també es va celebrar a la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella i a la parròquia de la Mare de Déu des Castell, on va tenir lloc la benedicció del nou estendard de la germandat de Jesús Natzarè.

Es Castell - Melissa Lozano

Seguir els passos de Jesús

Dia 7 de març, el primer divendres de Quaresma i seguint la tradició, la confraria de La Pietat de Ciutadella va organitzar un Viacrucis amb torxes. La pluja va impedir fer el recorregut pel nucli antic de Ciutadella, per aquest motiu, el Viacrucis es va fer a l'interior de la Catedral. Un nombrós grup de persones hi van participar, entre confreres, joves del Centre Catequístic de Sant Miquel i fidels de diferents comunitats de l'arxiprestat.

A través de diferents lectures bíbliques, pregàries i reflexions, es va redescobrir el que Jesús ens diu avui i aquí, tenint present aquestes paraules que Ell ens dirigeix a cadascun de nosaltres: "Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi". Si ho feim així, construirem una

societat més digna, humana, justa i solidària. Imitem Jesús en les nostres vides i practiquem el seu missatge.

Sebastià Taltavull

Quaresma, un temps de reflexió i ressorgiment espiritual

Dia 8 de març es va realitzar, a l'església de Santa Maria de Ferreries, el recés de Quaresma de la CONFER, que va ser animat per Mn. Joan Febrer. Van participar-hi 27 religiosos i religioses i la celebració eucarística va ser presidida pel bisbe Gerard. El recés es va iniciar amb una pregària, que destaca les reflexions del Sant Pare per aquest temps de

Bisbat de Menorca

Quaresma, en el context de l'any Jubilar. El camí de conversió que ens cal fer com a cristians, l'experiència sinodal i l'esperança van orientar aquesta primera part del recés que posteriorment serien recordades pel Bisbe durant l'homilia.

En la seva predicació, Joan Febrer va motivar un recorregut pel llibre dels Salms, destacant aquells que d'una manera especial citen la sensibilitat i la necessària conversió del cor. Aspectes com la interioritat, la pacificació personal, les foscores, la unificació del cor van ser objecte de reflexió contemplativa a partir de la lectura d'alguns Salms escollits.

El bisbe Gerard ens va recordar que no hi ha perfecció en la persona, si no tenim capacitat d'estimar i de posar-nos al servei del necessitat. El recés va acabar amb un dinar de germanor, on la CONFER va tenir l'oportunitat, una vegada més, de conivire fraternalment amb el pastor de l'Església de Menorca, a qui agraeix la seva presència en aquestes trobades.

CONFER Menorca